

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.2.2008
KOM(2008) 68 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**om undersökning av möjligheterna att inrätta ett europeiskt gränsövervakningssystem
(Eurosir)**

{SEK(2008) 151}
{SEK(2008) 152}

1. INLEDNING

I sitt meddelande av den 30 november 2006 om förstärkt förvaltning av Europeiska unionens södra sjögränser¹ föreslog kommissionen att ett permanent *kustbevakningsnätverk* för unionens södra yttre gränser skulle inrättas och att ett *uropeiskt gränsbevakningssystem* skulle skapas.

Europeiska rådet fastslog vid sitt möte den 14–15 december 2006 att ”som en prioritering kommer möjligheten att skapa ett europeiskt övervakningssystem för de södra sjögränserna ... att undersökas”.

Som ett komplement till det arbete som lagts ner i samband med inrättandet av det europeiska nätverket för kustbevakning (EPN), som grundade sig på Medseastudien² och resultaten av genomförbarhetsstudien för Bortec³, är målet med detta meddelande att undersöka de parametrar inom vilka ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) skulle kunna utvecklas, till en början med inriktning på EU:s södra och östra yttre gränser, och att presentera en plan för inrättandet av ett sådant system för medlemsstaterna.

De aspekter i det här meddelandet som berör övervakning av de yttre sjögränserna ingår i den allmänna ram som fastställs genom den integrerade havspolitik för Europeiska unionen⁴.

Enligt definitionerna i kodexen om Schengengränserna⁵ består gränskontroll av kontroller vid gränsövergångsställen (in- och utresekontroller) och övervakning av gränser mellan gränsövergångsställen (gränsövervakning). Det här meddelandet är inriktat på att stärka gränsövervakningen med huvudsyftet att förhindra obehörig gränspassage, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och stödja åtgärder som vidtas mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.

Meddelandet bör ses mot bakgrund av Schengenmodellen i fyra delar för tillträdeskontroll⁶, som bland annat omfattar samarbete med tredjeländer. Det syftar till att förbättra samordningen av EU:s politik för gränskontroll med andra politikområden som t.ex. forskning och utveckling, fiske och transport.

När Eurosur väl har införts innebär detta ett avgörande steg i det gradvisa inrättandet av ett gemensamt europeiskt gränsförvaltningssystem. Vid genomförandet av de olika åtgärderna i det här meddelandet bör fonden för yttre gränser⁷ vara det

¹ KOM(2006) 733.

² Medsea genomförbarhetsstudie om nätverk för kustpatrullering i Medelhavet av den 14 juli 2006; utarbetad av Frontex.

³ Studie av de tekniska möjligheterna att inrätta ett övervakningssystem (europeiskt övervakningssystem), Warszawa, presenterad av Frontex den 12 januari 2007. Se också ”*Feasibility study on the control of the European Union's maritime borders*” presenterad av Civipol den 4 juli 2003. KOM(2007) 575 av den 10 oktober 2007.

⁵ Artiklarna 2 och 12 i förordning (EG) nr 562/2006, EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁶ Schengenmodellen för tillträdeskontroll består av följande fyra delar: Åtgärder vid konsulat, samarbete med angränsande länder, gränskontroll samt kontrollåtgärder inom Schengenområdet, inbegripet avvisning.

⁷ Beslut 574/2007/EG av den 23 maj 2007, EUT L 144, 6.6.2007, s. 22.

viktigaste instrumentet för solidaritet mellan medlemsstaterna när det gäller att dela den ekonomiska bördan inom Europeiska unionen.

2. UTMANINGAR OCH MÅL FÖR DEN VIDARE UTVECKLINGEN AV GRÄNSÖVERVAKNING

2.1. Utmaningar

2.1.1. Nuvarande övervakningsinfrastruktur och samordning på nationell nivå

De nationella gränsövervakningssystemen täcker för närvarande bara några få utvalda delar av EU:s yttre gränser. Av Bortec-studien framgick att det i de åtta medlemsstaterna med yttre gränser i Medelhavet och i södra delen av Atlanten är 50 myndigheter från 30 institutioner som deltar i gränsövervakningen, i vissa fall med parallell kompetens och parallella system.

2.1.2. Övervakningsverktygens nuvarande täckning

På grund av tekniska (nuvarande kapacitet för radarsensorer/optiska sensorer, satelliters begränsade tillgänglighet) och ekonomiska begränsningar är de områden som övervakas för närvarande begränsade till vissa slätt- eller kustområden eller till de områden vid landgränser eller ute till havs där insatser genomförs.

2.1.3. Samarbete med tredjeländer

Migrationstrycket innebär betydande utmaningar inte bara för medlemsstaterna vid Medelhavets norra kust utan också för tredjeländerna vid Medelhavets södra kust när det gäller upptäckt, gripande och mottagning samt vidare behandling och återtagande av migranter.

2.2. Mål

2.2.1. Få ner antalet olagliga invandrare som lyckas ta sig in i EU oupptäckta

De myndigheter som har ansvaret för gränskontrollen i medlemsstaterna måste snabbare få tillgång till mer tillförlitlig information för att upptäcka, identifiera och gripa dem som försöker ta sig in i EU på olagligt sätt. Därigenom skulle det bli möjligt att minska det antal olagliga invandrare som lyckas passera EU:s yttre gränser oupptäckta.

2.2.2. Öka den inre säkerheten i EU som helhet genom att bidra till att förebygga gränsöverskridande brottslighet

Syftet med gränsövervakning är inte bara att förhindra obehörig gränspassage utan också att bekämpa gränsöverskridande brottslighet genom att förebygga terrorism, människohandel, narkotikasmuggling, olaglig vapenhandel osv.

Betydande ekonomiska resurser, framför allt från olika slags olaglig verksamhet, och överkomliga priser på ny teknik ger de grupper som sysslar med organiserad brottslighet ett brett utbud av både möjligheter och utrustning.

Att bekämpa dessa hot är först och främst en uppgift för medlemsstaternas polismyndigheter och underrättelsetjänster. Ett effektivt gränsförvaltningssystem på både nationell nivå och på EU-nivå skulle emellertid vara ett värdefullt verktyg i kampen mot gränsöverskridande brottslighet.

2.2.3. Förstärkt sök- och räddningskapacitet

Många olagliga invandrare och personer som behöver internationellt skydd reser under extremt svåra förhållanden och utsätter sig själva för stora risker i sina försök att ta sig in i EU olagligt genom att gömma sig i fordon, på lastfartyg osv. Det nya bruket att färdas i överfulla sjöodugliga båtar har lett till en mångdubbling av antalet migranter och flyktingar som mister livet i Atlanten mellan Afrika och Kanarieöarna och i Medelhavet.

De tragiskt höga dödstalen i samband med denna typ av olaglig invandring är oacceptabla och åtgärder måste vidtas för att komma tillrätta med problemet. Kapaciteten att upptäcka små båtar på öppna havet måste förbättras. Förbättrade sök- och räddningsmöjligheter skulle bidra till att fler liv kan räddas. Långsiktiga lösningar på utmaningarna i samband med migrationshantering kan emellertid bara uppnås genom en övergripande strategi som inbegriper samarbete med tredjeländer, även när det gäller gränsbevakning.

3. ALLMÄNT

För att uppnå ovannämnda mål måste en gemensam teknisk ram utarbetas som hjälper medlemsstaternas myndigheter att agera på lokal nivå, ta ledningen på nationell nivå, samordna på EU-nivå och samarbeta med tredjeländer i syfte att upptäcka, identifiera, spåra och gripa personer som försöker att olagligt ta sig in i EU på andra platser än vid de tillåtna gränsövergångarna.

Ett europeiskt gränsövervakningssystem, Eurosur, skulle bidra till att medlemsstaterna blir fullt *medvetna om den situation*⁸ som råder vid deras yttre gränser och öka *reaktionsförmågan*⁹ hos deras brottsbekämpande myndigheter.

En sådan ram bör inrättas utan att den påverkar respektive medlemsstats behörighetsområden och utan att den ersätter andra befintliga system. Ett viktigt operativt mål bör vara att den information som samlas in genom olika system används mer konsekvent med hänsyn tagen till geografiska förutsättningar och skillnaderna mellan olika typer av gränser, särskilt mellan land- och sjögränser.

Genomförandet av Eurosur bör ske i tre etapper, varav de två första bör genomföras parallellt och den tredje bygga på de två första.

⁸ Situationsmedvetenhet är ett mått på myndigheternas förmåga att upptäcka rörelser över gränserna och finna välgrundade skäl för kontrollåtgärder.

⁹ Reaktionsförmågan till sjöss eller på land är ett mått på den tidsrymd som krävs för att nå fram till en gränsöverskridande rörelse som ska kontrolleras samt den tid och de medel som krävs för att man ska kunna reagera på ett adekvat sätt under ovanliga förhållanden.

- (1) ETAPP 1: Modernisera och bygga ut nationella gränsövervakningssystem och koppla samman nationella infrastrukturer i ett kommunikationsnät.
- (2) ETAPP 2: Styra forskning och utveckling i syfte förbättra övervakningsverktygens och sensorernas effektivitet (t.ex. satelliter, obemannade luftfartyg), och utveckla gemensam tillämpning av övervakningsverktyg. En gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna skulle kunna utvecklas för att kombinera underrättelseinformation med information som inhämtats genom övervakningsverktyg¹⁰.
- (3) ETAPP 3: Alla relevanta data från nationell övervakning, från nya övervakningsverktyg, från europeiska och internationella rapporteringssystem och från underrättelsekällor bör samlas in, analyseras och spridas på ett strukturerat sätt i syfte att skapa en gemensam miljö för informationsutbyte mellan berörda nationella myndigheter.

Med hänsyn till att migrationsmönstren förändras bör etapperna 1 och 2 omfatta yttre sjö- och landgränser. Etapp 3 bör inriktas på sjöbevakning eftersom det handlar om att sammanställa de många informationskällor som övervakar verksamheter till havs. Någon motsvarande utmaning med övervakning av ett så vidsträckt område finns inte när det gäller landgränser. När det gäller luftgränser bör det noteras att olaglig invandring är en fråga som gäller effektiva kontroller vid gränsövergångsställena på flygplatser. Eurocontrol arbetar med att säkra det europeiska luftrummet och den europeiska flygledningstjänsten¹¹.

4. REDOGÖRELSE FÖR OLIKA ETAPPER OCH STEG

Det här kapitlet innehåller en utförlig redogörelse för de tre etapperna och de uppföljningsåtgärder som kommissionen planerar samt de åtgärder som rekommenderas medlemsstaterna och Frontex. En tabell som visar de olika steg som leder fram till etapp 3 bifogas.

4.1. **ETAPP 1: Sammanlänka och effektivisera befintliga system och mekanismer för övervakning på medlemsstatsnivå**

4.1.1. Steg 1: Tillhandahålla nödvändig infrastruktur för gränsövervakning på nationell nivå

Frontex föreslog i Medsea- och Bortec-studierna för det europeiska nätverket för kustbevakning att *nationella samordningscentraler* skulle inrättas i de åtta medlemsstater som bildar EU:s södra sjögränser i Medelhavet och i södra Atlanten¹².

¹⁰ Till exempel för att utomlands identifiera ett fartyg som används för brottslig verksamhet och spåra det med hjälp av satelliter eller fartygsrapporteringssystem tills det kan stoppas på EU:s territorium.

¹¹ En säker flygledningstjänst innebär att man skyddar flygledningstjänstens utrustning och tjänster, förekommer hot och begränsar deras effekt på flygnätet i allmänhet. Ett säkert luftrum innebär att det skyddas från otillåten användning, intrång, olaglig verksamhet eller andra kränkningar.

¹² Portugal, Spanien, Frankrike, Malta, Italien, Slovenien, Grekland, Cypern.

När det gäller Eurosur borde sådana centraler även inrättas i de medlemsstater som tillsammans bildar EU:s östra landgränser och EU:s sjögränser i Svarta havet¹³.

Samordningscentralerna bör se till att beslutsfattandet på lokal, regional och nationell nivå vid *samtliga* nationella myndigheter som är involverade i gränskontroller sker så nära realtid som möjligt. De bör ha kapacitet att ge *full situationsmedvetenhet* om förhållanden och verksamhet utmed de yttre gränserna liksom att tillhandahålla de verktyg som krävs för att kunna reagera i enlighet med den rådande situationen.

Den nationella samordningscentralen ska utgöra den centrala delen av det nationella gränsövervakningssystemet, som ska täcka *samtliga* eller, på grundval av en riskanalys, *utvalda* delar av den berörda medlemsstatens yttre gränser.

4.1.2. Steg 2: Kommunikationsnät mellan de nationella samordningscentren och Frontex

Ett säkrat datoriserat kommunikationsnät ska inrättas för datautväxling i realtid dygnet runt mellan centren i medlemsstaterna och med Frontex.

Frontex ska få så mycket information från de nationella samordningscentren som är relevant för samordningen av gemensamma insatser och för riskanalys. Frontex kan också involveras och fungera som en europeisk lägescentral som samlar in och sprider nära realtidsinformation om incidenter utmed EU:s yttre gränser till samordningscentren.

4.1.3. Steg 3: Stöd till angränsande tredjeländer för att inrätta infrastruktur för gränsövervakning

De nuvarande samarbetsmekanismerna i Östersjön och Svarta havet har visat att samarbete med angränsande tredjeländer är en förutsättning för att uppnå situationsmedvetenhet när det gäller sjöbevakning. Fastän de flesta angränsande tredjeländer redan får ekonomiskt stöd från gemenskapen till gränsförvaltningen krävs det för det särskilda behovet att utveckla det operativa samarbetet mellan dessa tredjeländer och medlemsstaterna ökat ekonomiskt och logistiskt stöd från EU till gränsövervakning.

Rekommendationer

Medlemsstaterna utmed EU:s södra och östra yttre gränser uppmanas att inrätta

- *en samlad nationell samordningscentral* som dygnet runt samordnar verksamheten mellan alla nationella myndigheter som kontrollerar de yttre gränserna (upptäckt, identifiering och ingripanden) och som kan utbyta information med samordningscentralerna i de övriga medlemsstaterna och med Frontex,
- *ett samlat nationellt övervakningssystem*, som integrerar övervakningen utmed alla eller, på grundval av en riskanalys, utvalda delar av de yttre gränserna och möjliggör spridning av information dygnet runt mellan alla myndigheter som är involverade i kontroll av den yttre gränsen.

¹³ Norge, Finland, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien.

- Medlemsstaterna uppmuntras att till fullo utnyttja det ekonomiska stöd som är tillgängligt inom ramen för fonden för yttre gränser för de två ovannämnda åtgärderna¹⁴.

Frontex ska före utgången av 2008 presentera en riskbedömning där det fastställs vilka delar av medlemsstaternas yttre gränser som ska omfattas av ett nationellt övervakningssystem, en jämförelse mellan riskbedömningen och medlemsstaternas planer och en rapport om vilken övervakningsinfrastruktur som redan finns i de utvalda angränsande tredjeländerna och vilka behoven är.

Kommissionen ska inrätta en grupp bestående av experter från medlemsstaterna och Frontex som ska utveckla riktlinjer för arbetsuppgifterna för och samarbetet mellan de nationella samordningscentralerna och för den roll som Frontex ska spela.

Kommissionen kommer att inleda en teknisk undersökning inom ramen för fonden för yttre gränser som ska samordnas med andra pågående förberedelser för att utforma systemarkitekturen och beräkna de ungefärliga kostnaderna, för land- och sjögränser inbegripet tekniska specifikationer för ett säkrat kommunikationsnät mellan de nationella samordningscentralerna och Frontex, där så är möjligt med hjälp av befintliga nät. Systemarkitekturen bör vara flexibel och anpassningsbar så att den klarar av tillämpningen och användningen av alla nuvarande och framtida övervakningsverktyg (se även etapp 2). Undersökningen kommer också att omfatta en analys av hur Eurocontrol kan kopplas samman med Eurosur i syfte att täcka alla relevanta hot som berör gränsövervakningen på lång sikt.

Mot denna bakgrund kommer kommissionen under våren 2009 att

- rapportera till rådet om framstegen när det gäller riktlinjerna för de nationella samordningscentralerna, och bedöma behovet av lagstiftningsinitiativ i detta sammanhang,
- lägga fram en beräkning av de ungefärliga kostnaderna för att den fortsatta utvecklingen av nationella samordningscentraler och nationella gränsövervakningssystem,
- lägga fram ett förslag till systemarkitektur för kommunikationsnätet och en beräkning av de ungefärliga kostnaderna för att inrätta detta,
- göra en bedömning av infrastrukturen för gränsövervakning i utvalda angränsande tredjeländer med utgångspunkt i Frontex utvärdering och samtidigt använda bedömningen vid programplaneringen av relevanta finansieringsprogram på området yttre förbindelser, med hänsyn till de medel som är tillgängliga inom ramen för den nuvarande budgetplanen.

¹⁴

Medlemsstaterna får använda fonden för yttre gränser för att medfinansiera upp till 75 % av kostnaderna. Se prioritering 2 i de strategiska riktlinjerna för 2007–2013 för fonden för yttre gränser enligt kommissionens beslut C(2007) 3925 (EUT L 233, 5.9.2007, s. 3).

4.2. **ETAPP 2: Utforma och använda gemensamma verktyg och tillämpningar för gränsövervakning på EU-nivå**

4.2.1. *Steg 4: Forskning och utveckling i syfte att förbättra övervakningsverktygen*

Det är i synnerhet två nya verktyg som är av intresse för gränsövervakningen, nämligen satelliter och obemannade luftfartyg. Jordobservationssatelliter ger möjlighet att täcka en stor del av jordklotet, även öppna hav och tredjeländers kuster och territorier. Obemannade luftfartyg kan ge detaljerade bilder och placeras över målområdet.

Jordobservationssatelliter lämpar sig väl för övervakning och underrättelseinhämtning när det gäller på förhand fastställda områden men har för närvarande begränsad användning när det gäller spårning. Vid sökning i vidsträckta områden kan små mål inte hittas och när det gäller bilder med hög upplösning är det område som täcks litet och målets position måste vara känd, t.ex. genom underrättelseuppgifter.

Obemannade luftfartyg och satelliter kan spåra ett fartyg på europeiska och internationella vatten. De obemannade luftfartygen får emellertid i dagsläget inte flyga i civilt luftrum av rättsliga och tekniska skäl. Att utsträcka deras verksamhet till ursprungsländernas kustområden skulle kräva avtal med dessa tredjeländer. I detta sammanhang måste de övergripande förbindelserna med de berörda tredjeländerna beaktas.

4.2.2. *Steg 5: Gemensam användning av övervakningsverktyg*

Användningen av nya övervakningsverktyg skulle förse medlemsstaternas myndigheter med övervakningsuppgifter om deras yttre gränser och om områden före gränserna på ett mer frekvent, pålitligt och kostnadseffektivt sätt. Det bör övervägas hur EU kan stödja medlemsstaterna att utveckla och använda sådana verktyg genom investeringar eller genom inrättande av mekanismer som möjliggör ett gemensamt utnyttjande av kapitalintensiva verktyg som satelliter. Frontex skulle kunna fungera som förmedlare, t.ex. upprätthålla kontakt med tjänsteleverantörer för att skaffa satellitbilder för medlemsstaternas räkning eller samordna gemensamt utnyttjande av t.ex. obemannade luftfartyg.

4.2.3. *Steg 6: Gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna*

Användningen av nya verktyg öppnar möjligheter för Frontex att samla strategisk information från olika källor, från medlemsstaternas myndigheter och från tredjeländer för att känna igen mönster och analysera trender och därigenom bidra till att upptäcka migrationsvägar och förutsäga risker.

I praktiken skulle detta kunna användas för att ta fram en gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna som ett komplement till Frontex riskanalyser. Ett sådant gemensamt verktyg skulle också kunna få en mer operativ inriktning och möjliggöra riktade reaktioner på underrättelseuppgifter, samordnade via den lägescentral som Frontex ska inrätta.

Rekommendationer

Det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling (säkerhets- och rymdforskning) bör användas för att förbättra övervakningsverktygen och deras användning i syfte att utvidga de områden som övervakas, upptäcka fler fall av misstänkt aktivitet och förbättra identifieringen av eventuellt misstänkta mål liksom tillgången till data med hög upplösning från observationssatelliter.

Därför bör kommissionen under våren 2009 presentera ett koncept för rådet som gör det möjligt för medlemsstaterna att få information från satelliter och andra gemensamma övervakningsverktyg om sina yttre gränser och om områdena före gränserna på ett mer frekvent och tillförlitligt sätt inom ramen för GMES (global övervakning för miljö och säkerhet)¹⁵. Detta koncept bör också omfatta en beräkning av de ungefärliga kostnaderna.

Våren 2009 bör Frontex i nära samarbete med kommissionens GMES-byrå presentera en gapanalys av medlemsstaternas nuvarande och potentiella framtida användning av satelliter för gränsövervakning i syfte att mer exakt fastställa målsättningarna för den gemensamma användningen av sådana verktyg på EU-nivå.

Kommissionen kommer att inleda en undersökning inom ramen för fonden för yttre gränser som analyserar konceptet och de beräknade kostnaderna för en ”gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna” och rapportera till rådet våren 2009.

4.3. ETAPP 3: Skapa en gemensam miljö för övervakning och informationsutbyte för sjöbevakningen inom EU

Ettapp 3 kommer uteslutande att fokusera på sjöbevakningsområdet. Målet för denna ettapp är att integrera alla befintliga sektoriella system som rapporterar och övervakar trafik och verksamhet i havsområden under medlemsstaternas jurisdiktion och i angränsande öppna havsområden i ett bredare nät och därigenom göra det möjligt för gränskontrollmyndigheter att dra nytta av den integrerade användningen av dessa olika system. Ett sådant nät är också ett av målen för EU:s integrerade havspolitik.

4.3.1. Steg 7: Integrerat nät för rapporterings- och övervakningssystem för gränskontroll och inre säkerhet för Medelhavet, södra Atlanten (Kanarieöarna) och Svarta havet

Mot bakgrund av hur komplicerat det skulle vara att utveckla ett sådant ”system av system” och med hänsyn till det aktuella migrationstrycket bör det integrerade nätet till en början begränsas till ovannämnda områden och fokusera på den inre säkerheten genom att länka samman gränskontrollmyndigheter och andra myndigheter på EU-nivå och nationell nivå med säkerhetsintressen och ansvarsområden inom sjöbevakningen.

I detta syfte kommer ett pilotprojekt och förberedande åtgärder inom havspolitikerna att inledas 2008 i syfte att utveckla fungerande prototyper som kan vara till hjälp för fastställa lämplig teknik, de ungefärliga kostnaderna för samarbete och

¹⁵ Se även bilagorna 10 och 12 till konsekvensbedömningen.

informationsutbyte mellan marina sektorsmyndigheter och de första komponenterna i det slutgiltiga systemet.

Ytterligare åtgärder kommer att vidtas för att främja en gradvis utveckling mot ett integrerat nät av rapporterings- och övervakningssystem inom sjöbevakningen där information från olika system inom ramen för europeiska och internationella organisationer (kontrollsystemet för fartyg, det automatiska identifieringssystemet, systemet för långväga identifiering och spårning av fartyg, SafeSeaNet, osv.) liksom från nationella övervakningssystem (t.ex. Sive, Spationav, trafiklednings- och informationssystemet för fartyg (VTMIS) osv.), övervakningstjänster som drivs gemensamt (t.ex. radarsatelliter, obemannade luftfartyg) och underrättelsekällor samlas, sammanställs, analyseras och sprids på ett strukturerat sätt på lokal eller nationell nivå eller på EU-nivå beroende på omständigheterna.

Analysen av dessa data bör användas för att känna igen mönster, analysera trender och upptäcka avvikelser och därigenom förutsäga risker. Informationen bör vara tillgänglig för alla berörda nationella samordningscentraler för att underlätta ledning, kontroll och beslutsfattande i nära realtid.

Denna gemensamma miljö kan också omfatta verksamhet som kontroller av fartyg, människor och laster. Säkerheten i dessa system och verktyg måste ägnas särskild uppmärksamhet för att säkerställa tillräcklig konfidentialitet, integritet och tillgänglighet.

En studie av de rättsliga aspekterna av den planerade samverkan mellan de olika systemen kommer att inledas 2008 inom ramen för EU:s havspolitik.

4.3.2. *Steg 8: Integrerat nät av rapporterings- och övervakningssystem för EU:s hela sjöbevakningsområde*

I enlighet med den handlingsplan¹⁶ som åtföljer meddelandet om en integrerad havspolitik för Europeiska unionen¹⁷ kommer kommissionen att lägga fram en arbetsplan för ytterligare steg i riktning mot en integrering av samtliga rapporterings- och övervakningssystem för sjöbevakningen i EU. Denna arbetsplan kommer att läggas fram i form av ett meddelande under andra halvåret 2008. Integreringen kommer inte att begränsas till gränsrelaterade aspekter utan täcka alla typer av marin verksamhet, exempelvis sjösäkerhet, skydd av den marina miljön, fiskerikontroll och tillsyn av att lagen följs.

Rekommendationer

Kommissionen bör senast 2009 presentera ett utkast till systemarkitektur för ett integrerat nät för rapporterings- och övervakningssystem för Medelhavet, södra Atlanten (Kanarieöarna) och Svarta havet, som kommer göra det möjligt för gränskontrollmyndigheterna att fullt ut använda de integrerade rapporterings- och övervakningssystemen för sjöbevakning. Utkastet bör ta hänsyn till resultaten av en studie som kommer att göras inom ramen för fonden för yttre gränser, studier som

¹⁶ SEK(2007) 1278 av den 10 oktober 2007, s. 8.

¹⁷ KOM(2007) 575 av den 10 oktober 2007, s. 6.

genomförs inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling liksom andra relevanta förberedande arbeten.

Inom ramen för EU:s havspolitik kommer kommissionen också att lägga fram ett meddelande med en arbetsplan för ytterligare steg i riktning mot en integrering av alla rapporterings- och övervakningssystem för sjöbevakning i EU som täcker samtlig marin verksamhet i regionerna Medelhavet, södra Atlanten (Kanmarieöarna) och Svarta havet, med sikte på en senare utvidgning till EU:s hela sjöbevakningsområde.

5. SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

De olika typer av verksamhet som anges ovan kan innebära behandling av personuppgifter. Principerna i de lagar för skydd av personuppgifter som är tillämpliga i Europeiska unionen ska följaktligen iakttagas,¹⁸ vilket betyder att personuppgifter ska behandlas på ett korrekt och lagligt sätt, endast samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Behandlingen av personuppgifter i samband med Eurosur måste därför bygga på lämpliga lagstiftningsåtgärder som definierar hur uppgifterna ska behandlas och fastställer lämpliga skyddsåtgärder.

6. SLUTSATSER

- Kommissionen uppmanar rådet och Europaparlamentet att diskutera rekommendationerna i det här meddelandet.
- Kommissionen planerar att sätta igång arbetet med att, tillsammans med medlemsstaterna, utarbeta riktlinjer för de nationella samordningscentralernas och Frontex arbetsuppgifter och samarbete omedelbart efter offentliggörandet av det här meddelandet.
- Under våren 2009 kommer kommissionen att rapportera de framsteg som gjorts till rådet och lägga fram konkreta förslag för inrättandet och lanseringen av Eurosur (etapperna 1–3) i enlighet med det här meddelandet, inbegripet den fullständiga systemarkitekturen för sammanlänknings av nationella gränsövervakningssystem och den gemensamma tillämpningen och användningen av alla relevanta verktyg.

¹⁸ Se direktiv 95/46/EG (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31); förordning (EG) nr 45/2001 (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1); Europarådets konvention av den 28 januari 1981 (ETS 108).

Ettapp/Steg		Ansvarig	EU- finansiering	Tidsplan					
				2008	2009	2010	2011	2012	2013
I. Nationell infrastruktur	1. Inrättande av nationella samordningscentraler och nationella övervakningssystem	Medlemsstater na	Fonden för yttre gränser (EBF)	Programplanering Riskbedömning av Frontex	Offentlig upphandling Rapport om riktlinjerna	Genomförande			Extra år
	2. Kommunikationsnät mellan nationella samordningscentraler, inbegripet Frontex	Medlemsstater na, Frontex	EBF för medlemsstaterna s delar; Frontex budget	Studie om nätarkitektur	Presentation av studien och diskussion	Genomförande			Extra år
	3. Stöd till grannländerna för att inrätta infrastruktur	Rådet, Frontex, kommissionen	Frontex budget för studien	Studie om övervaknings- infrastruktur	Presentation av studien och diskussion	Så långt det är möjligt stöd till utvalda tredjeländer			
II. Gemensamma verktyg	4. Forskning och utveckling för att förbättra övervakningsverktyg	Kommissionen	Sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling (FP7)	Programplanering och genomförande av F&U-projekt för att förbättra övervakningsverktygens effektivitet					
	5. Gemensam användning av övervakningsverktyg	Kommissionen , Frontex	FP7	Studie av gemensam användning av övervakningsver ktyg	Presentation av studien och diskussion	Genomförande			
	6. Gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna	Kommissionen , Frontex	EBF för studien. Frontex för genomförandet	Utveckling av koncept	Presentation av konceptet	Genomförande			
III. Nät	7. Integrerat nät för Medelhavet, Kanarieöarna och Svarta havet	Medlemsstater na, kommissionen	EBF och FP7 för studierna	Studier av arkitektur och förberedande åtgärder (EU:s havspolitik)	Presentation av systemarkitekture n för Eurosurdelen	Genomförande av den för Eurosur relevanta delen			
	8. Utvidgning till Atlanten, Nordsjön och Östersjön	Rådet, kommissionen	Avgörs senare	Avgörs efter 2008 års meddelande					